

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni shod.

Letošnje dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski vršile se bodo od 16. do 21. aprila 1894 in treba je, da se volilci posvetujejo in sklepajo o kandidatih, kateri naj se postavijo na volilnem shodu za te volitve.

V ta namen usojam se vabiti čestite p. n. volilce vseh treh volilnih razredov na

volilni shod

kateri bode

v nedeljo 8. aprila 1894

ob 11. uri dopoldne

v mestni dvorani.

V Ljubljani, dne 2. aprila 1894.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški

kot načelnik kluba mestnih odbornikov.

Srbska kriza.

Zli duh kraljevine Srbije, razkralj Milan, je zopet storil korak, s katerim boče utrditi svoje stališče. Odslovil je koalicijsko ministerstvo Simićevo in sestavil novo vlado, kateri stoji na čelu najudanejši mu privrženec Svetomir Nikolajević. Ta prememba se je zgodila v enem dnevu, tako hitro, da je očitno, da je bila skrbno pripravljena.

Ko je prišel Milan v Srbijo in naročil Simiću, naj sestavi novo ministerstvo, izbral si je ta svoje tovariše iz različnih taborov in svečano razglasil, da hoče vladati strogo zakonito. Milanu to najbrž ni bilo po volji, da pa dobi potrebnega časa, poslal je Simića na potovanje, v tem pa sam vladal, kakor mu je kazalo. Že davno se je govorilo, da se je Simić nalašč mudil dva meseca v inozemstvu, ker je zahteval, naj Milan zapusti Srbijo. Milan je bil pač pripravljen na to, ali zahteval je od vlade, naj mu zagotovi primerne letne dohodke, in ker vlada tega

ni hotela in ni mogla storiti, pripravil je vse, kar treba, za hitro odstranitev vlade in za sestavo novega ministerstva, a ko je bil s temi pripravami gotov, poklical je Simića v Beligrad in ga odslovil.

Oficijozno se razglša, da je tako hitro rešeno krizo prouzročil finančni minister v Simićevem kabinetu, Čedomil Mijatović. Pravi se, da je bil Mijatović primoran odstopiti, ker je glasilo radikalne stranke priobčilo neko pismo njegovo na Pariškega bankirja Hoskierja, v katerem prosi tega moža, naj v Peterburgu intervenira v korist Milanu in zoper radikale. To pismo je morda bilo uzrok, da je odstopil Mijatović, ali ta je bil sam kompromitiran po tem pismu, Simić nič, in zato je povsem neumevno, da bi bil Mijatovićev odstop uplival tudi na Simića. Verjemi to, kdor more! Nam se zdi, da je to tudi jeden tistih nerodnih izgovorov, s katerimi so srbski politiki od nekdaj prikrivali fakične nagibe njihovim korakom.

Dosti bolj naravno si razlagamo postanek te krize s tem, da Milan s pomočjo Simićeve vlade ni mogel doseči svojih smotrov in da se je je zategadelj iznebil in sestavil novo vlado, o kateri sme trditi, da mu je brezpogojno udana. Ministerstvo Nikolajevićevo ne bo drugo, nego eksekutivni organ Milanov. Za to je porok sam načelnik nove vlade, ministerski predsednik in minister notranjih del Svetomir Nikolajević, radikalni uskok, ki je pred nekaj leti na lekem banketu napival Milanu in ga rotil, naj z ognjem in mečem uniči radikalno hidro.

Nikolajević je duša novemu ministerstvu. Priznava se mu, da je energičen in nihče ne dvomi, da se ne bo ustrašil nobenega sredstva, če mu bo le količkaj jamčilo ugoden uspeh njegovih namer. Ostali ministri ga priznavajo kot svojega voditelja in mu ne bodo delali ovir, naj počenja kar hoče. Da zna postopati brezobzirno in odločno, pokazal je že kot minister notranjih del v Simićevem ministerstvu. Tekom nekaterih tednov odpravil je skoro vse količkaj radikalno misleče uradnike in je nadomestil z drugimi, s takimi, ki bodo vestno izvrševali njegove ukaze, ne meneč se za to, ali so zakoniti in pravični ali ne. V kratkem času, kar je

bil član Simićeve vlade, dresiral je politične uradnike tako, da se lahko nanje zanaša, naj stori kakoli. S tem je bila Milanova vojska organizovana in Milan je mogel storiti nov korak k uresničenju svojih namer.

Simića najbrž ni bilo pridobiti za boj na življenje in smrt z radikalno stranko in ker je Milanu obstanek mogoč le če premaga to stranko, če jo uniči, zato je odslovil Simića in izročil vladno krmilo Nikolajeviću, propovedniku tega boja.

S tem, da je prevzel Nikolajević predsedstvo v novem ministerstvu, s tem se je radikalni stranki napovedal odločilni boj, od čegar izida je odvisna morda usoda naroda, gotovo pa usoda dinastije Obrenovičev. Vlada je že začela opravičevati razne svoje bojne priprave, razširjajoč najbrž iz trte izvito vest, da so radikali zavrtno umorili nekatere svoje politične nasprotnike. To je najbrž laž, a novi vladi služi dobro, kakor so jej jednake laži že večkrat koristile.

Pričakovati je torej hudega boja in nehote se nam usiljuje vprašanje: Kakov bo njega konec? Kdo zmaga, vlada ali radikalna stranka, Milan ali narod srbski? Radikalna stranka ima na svoji strani ogromno večino srbskega naroda in Milanov boj zoper radikalno stranko je prav za prav boj zoper narod srbski. Narod je že opetovano, navzlic najhujšemu pritisku pokazal, da stoji neomahljivo za radikalno stranko in to nas in vse prave prijatelje Srbije navdaja z upanjem, da prestane srbski narod tudi to novo krizo, da prebije zmagonosno tudi usiljeni mu boj za svojo svobodo in neodvisnost. Ako bode konec tega boja, bo tudi konec vladanja Obrenovičev. Srbski narod tega gotovo ne bo obžaloval, saj so Obrenoviči zanj največja nesreča.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. aprila.

Zaupnica grofu Hohenwartu.

O famozni zaupnici gorenjskih župnikov grofu Hohenwartu pravi „Edinost“, da je najkrasnejša

LISTEK.

Solska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.

I.

(Dalje.)

Tresemo se kot šibe — niso šala ose božje besede in grožnje s prokletstvom. Ozira se narod in išče z očmi tistih štirih, a oni so povesili glave in se spogledujejo izpod oči ter bi se že radi poljubljali z narodom. A po božji službi: cmok! Pozdravljajo se celó oni, ki se poprej niso hoteli niti pogledati, a kmet je odpravil kol, s katerim je podprl vrata od ječe. — Narod govori o popovih besedah, a vsakemu je polno srce in lahko, kakor da se je okopal.

Tako je on deloval. Nikdar ni prenehal, nikdar se utrudil. K Bogu je molil: „Bog, oprosti mi grehe in ohrani me zdravega, dokler si mi življenje poklonil!“ In Bog ga je skupaj s popadijo obdaril z zdravjem. Ali ko popadija izpolni po našem računu kakih petinpetdeset let, začne nekaj bolehati, vsako jutro bluje, a za nekaj mesecev ji prično tudi noge otekati. Niti kruha ne more več zamesiti. „Tako mi je, pravi, kakor da mi hoče duša skozi nos izlezti!“ Težavno ji je vsako delo — najraje bi ležala.

Res, da ne toži nikomur ali popu je pala nekakšna teža na srce in črne misli mu rojé po glavi, da utegne izgubiti družico. Silno ga skrbi in često vstaje ponoči. Pohaja sam po dvorišči in vsak hip posluša pod oknom. Ali popadiji od tedna do tedna huje. Bolečine res časi malo ponehajo, ali noge otekajo vedno bolj, otok se je lotil tudi že gorenjega života in često omedleva. Čimdalje bolj slab in neko noč toliko, da ni umrla. Polotile so se je bolečine v križci, da se kar v klobčič zvija. Pop sedi ob postelji in se niti ne gane. Šepeta samo molitve, a popadija toliko, da se zaveda. Samo stoka in moli Boga, da jo k sebi vzame.

Kaj početi?

Hipoma se popadija prime za pas, pa zakriči in vsa zardi. Pop okameni.

— Pošlji, pravi ona, hitro po Markovo Ikonijo.

Pop vzbudi Mičo, kateri teče k Ikonijini hiši, sam pa se vrne k popadiji.

Bolečine prihajajo hitro in vedno bolj pogosto, ali ko odnehajo, se ona zave. Sramežljivo pogleda popa, a na lici ji je videti nekaj strašanskih dušnih mir. Potem se bolečine iznova pojavijo. Ko pride Ikonija, reče popadija popu, naj gre iz sobe, in ostane sama z Ikonijo. Že napoka prvi dan Binkoštij. Pop sede na klopico na dvorišči, dene sivo glavo mej roke in se ne gane. Kar se mu zasveti

v glavi. Plane s klopice in se malo nasmehne, a tisti hip začuje jok malega deteta iz sobe. Poklekne na travo in moli Boga.

Še se ni prav niti zdani, a že vé celo selo, da se je pri popovih narodilo žensko dete. Veseli moški in ženske napravijo se prazniško in bité k cerkvi. Poljubljajo popu roko in čestitajo. A on, kakor da se je pomladil. Blagoslovlja vse po vrsti, a Miči zapove, naj znoši vse cerkvene nogovice, tkanine in perilo pred cerkev in razdeli mej siromašni narod. Slovesna božja služba je bila ta dan, divno je pop pel. A po božjem opraviilu veselje na vse strani.

Tudi gostilna je polna in vse nazdravlja popu in njega domu. Pojavi se tudi neki šaljivec, kateri nazdravi „cerkveni popadiji“, ali Krata Zamlata iztegne roko in ga spoji z zemljo, a užaljeni narod zagrmí: „Udri, osveti naj se ti!“ Vse je radostno in vsi se dobremu nadejó. Popadija se opravlja in že tretji dan sede v postelji in sreblje mleko iz skledice. Pop hodi kakor prej po selu, ali je razmišljen in kar trudi se, da zakrije radost. Ali kadar je sam, raztegnejo se mu često usta na smeh, zre tje, kjer misli, da mu je žena in dete in po navlja: „Slava Tebi, Gospod!“

Ali neki večer, ko se vrne iz sela, dobi popadijo nezavestno, a Ikonija hiti s cunjami otirati

in najprijetnejša ilustracija tužnih naših razmer, da ni sad prepričanja, ampak le posledica našega domačega prepričanja, da je storila takozvana radikalna stranka. Trditev zaupnice, da je grof Hohenwart s svojo velemožno besedo zagovarjal zahteve slovenskega naroda ter da mu moramo biti hvaležni na mnogih pridobljenih uspehih pod prjo vlado — ta trditev vzbudi izvestno glasen krah na vseh straneh domovine naše izvzemši seveda tiste kroge, do katerih sega vpliv koalicije in nje slovenskih zagovornikov. Morda pa je naš slaboten spomin kriv na tem, da se ne spominjamo, kdaj bi bil grof Hohenwart za dobe grofa Taaffe-a zastavljal svojo „velmožno“ besedo za uresničenje zahtev slovenskega naroda. Ali ne bi hoteli v tem pogledu nekoliko osvežiti naš spomin dotičniki, ki so sestavljali zaupnico? Ali računate mej pridobljene mnoge uspehe tudi okolnost, da se je moral nemški levici na ljubo baron Winkler umakniti baronu Heine? Ali nam je prištevati mej pridobljene uspehe tudi dejstvo, da nam je doba Taaffe-ova odnesla gimnazij v Kranji? Ali je tudi to poseben uspeh, da tržiški Slovenci v dolgi dobi 10 let nismo mogli priberati ene same slovenske osnovne šole, da še danes sodijo italijanski porotniki slovenske obtožence, ter da se na srednjih šolah v Gorici dogajajo uprav neverjetne stvari? Ali je to morda poseben uspeh, da se nas danes smatra tujci v prestolnici države avstrijske — da se tam prepovedujejo slovenska društva, kakor se je dogodilo društvu „Danica“? O „uspehih“, katere so si priborili bedni naši rojaki po Istri in na Koškem s pripomočjo grofa Hohenwarta, pa je najbolje, da molčimo. O dá, takih negativnih uspehov našli bi lahko kar cele kupe. Krono pa si je postavila zaupnica s proslavljanjem Hohenwarta, da nam je pripomogel do — koalicije, da je v pravem trenutku „premotril položaj“ ter „pripomogel k sestavi sedanje vlade“. To je pa vendar prehudo. Ali se ne pravi to tirati osebni kultus, prezirajoč dejstva, prezirajoč lastna načela in prezirajoč resnico?! Nam se zdi, da morajo dotičniki, ki so sestavili zaupnico, zarudeti gori do ušes, ko citajo po ogromni večini konservativnih listov ravno nasprotna mnenja. To je bilo torej „konservativno dejanje“, da je grof Hohenwart pripomogel do veljave oni in isti nemški levici, ki je poznana kot neizprosna sovražnica naroda slovenskega in — verske šole?! Ne — ko je grof Hohenwart strmoglavil grofa Taaffe-a v veliko veselje — Nemcev in židovskih liberalcev, tedaj pa ni premotril položaja, pač pa je popolnoma zgrešil svojo nalogo kot slov. poslanec in vodja konservativcev. Zaupnica grofa Hohenwarta se ni porodila iz prepričanja, ampak le iz nasprotnosti do takozvanih slovenskih radikalcev. Le zato, ker so ti poslednji dali Hohenwartu nezaušnico, smatrali so, recimo jim: neradikalci, za svojo dolžnost mu dati zaupnico. Tako se razpravljajo pri nas najvažnejša vprašanja. Žalostne razmere zares, ali — resnične.

Državnoborske vesti.

Predvčerajšnjim posvetovali so se klubovi načelniki s predsedniki poslanske zbornice in z vlado o programu za delovanje drž. zbora v tekočem zasedanju. Definitivnega niso ničesar ukrenili. Za sedaj je le to gotovo, da se bodo do konca meseca maja rešile valutne predloge trgovinske pogodbe in proračun. O trgovinskih pogodbah se bode razpravljalo koj po proračunski točki „trgovinsko ministerstvo“, o valutnih predlogih pa po končani razpravi o proračunu in pred razpravo o finančnem zakonu. Kadar ne bo seje, nadaljeval bode davčni odsek razpravo o davčni reformi, a če bode sila, proglasi se odsek permanentnim do jeseni. Tudi tiskovni odsek se je

kri izpod postelje. Popu otrpnó noge. Zgrabi stolo, obesi jo okolu vratu in jame čitati „molitev od krvotoka“*). — Vse zama! Oaa odpre še jedenkrat oči. S svojo žolto roko pokaže na dete tik sebe, prime potem popovo roko in jo poljubi; zašepeta: „Blagoslevi me . . . in oprosti!“ Potem se ji menda od bolečin raztegne lice na smeh, vzdrti, potem pa kakor bi se nasmehnila in nekoliko roko odprla, ko ji Ikonija potisne vanjo voščeno svečo.

Ko je lopata nagromadila gomilo zemlje nad popadijo, zamahne pop z roko na nas in odšli smo v njega hišo, a on je ostal sam na grobu. Sedeli smo morda kake pol ure. Mičo je prinesel rakije v majoliki in nataka v vinsko čašo. Moški pijó, a ženske ihté in zdihujejo, a iz kozarca se prazni rakija. Kaj je pop počel sam na grobu, tega nihče ne vé. Šele za kake pol ure se povrne, in toliko, da stopi na dvoriška vrata, zajoče dete v sobi. Ne pozdravi se z nikomer, ampak gre naravnost v sobo, kjer je bilo dete. Ženskam veli, naj gredó iz sobe, a sam ostane nekaj hipov pri detetu. Čudno, da je dete, kakor hitro je občutilo njega brado na svojem lici, utihnilo in zaspalo. Dolgo ga on motri. Potem si otare oči in gre mej narod. Vsi vstanejo.

*) „Molitva od krvotečenja“ se moli, da preneha kri teči. V „Trebniku“ (pravoslavni rituale) so molitve za razne bolezni. Prol. prip.

(Dalje prih.)

končno sklical na sejo; voliti mu bode poročevalca namestu umrlega dr. Jaquesa. Vlada pripravlja, kakor se javlja, novelo k tiskovnemu zakonu in bo v tej seji tiskovnega odseka precizovala svoje stališče napram pojedinim predlogom glede premembe tiskovnega zakona.

Važna kandidatura.

Za veleposestniški mandat v okraju Bochnia-Wieliczka kandiduje na mesto umrlega načelnika poljske delegacije viteza Benočta na Krakovskem vsučilišču dr. Milewski. Pri neki volitvi je Milewski že propal in sicer po vladnem prizadevanji. Milewski je specialist v valutnih zadevah in odločen nasprotnik načina, po katerem se sedaj v naši monarhiji preureja valuta. Če pride v drž. zbor, utegne vladi prouzročiti mnogo „sitnostij“.

Malorusi in vlada.

Poslanec dr. Romančuk sklical je za včeraj maloruske državne poslance na klubovo sejo, da se odločijo, ali pristopiti maloruske delegacije vladni koaliciji ali pa se pridružiti slovanski protikoaliciji. Ako se ne doseže jednosti mej obema nasprotujočima si frakcijama, je prav verjetno, da se klub razcepi in da ostane jeden del na vladni strani, drugi pa pod vodstvom dra. Romančuka se oklene slovanske protikoalicije in prestopi v opozicijo.

Vnanje države.

Italijanski parlament.

Predvčerajšnjim se je sešel italijanski parlament na novo zasedanje, ki bode tako važno, kakor še ni bilo nobeno, odkar se je sklenila trozveza. Šlo bode za to, ali zmaga Crispijev plan, da se vladi prizna administrativna diktatura in narodu nalože nova bremena, ali pa opozicija, ki ima na svoji strani simpatije vsega prebivalstva, zlasti neimovitega prebivalstva, skratka, odločilo se bode, ali je oficijelno napovedati bankerot ali še ne. Ako zmaga opozicija, razpusti Crispi zbornico in potem bode odločba odvisna od naroda. Kako mislijo sedanji poslanci o Crispiju, kaže dopis iz Rima v listu „Gazetta di Venezia“, v katerem je citati, da parlamentova večina neče odobriti vladni predlog, ker je mej Crispijevimi pomočniki več takih, ki niso vredni javnega zaupanja nego korumpirani. To je tudi istina. Mej sedanjimi političnimi prvaki je obilo takih, ki izkoriščajo svoj položaj za svoj žep, na čelu teh pa stoji sam — Crispi.

Ustavljena apanaža.

Švedska in Norveška sta združeni od l. 1810. po personalni uniji ali pravega prijateljstva ni bilo menda nikdar mej prebivalci teh dveh držav. Švedska je vedno hrepnela po nadvladi nad Norveško. Prebivalci se ločijo po narodnosti, po gospodarskih, čisto nasprotujočih si interesih, po temperamentu. Švedska je konservativna država, v kateri ima prvo besedo imovito plemstvo in kmetovalci, Norveška je demokratična in svobodomiselná. Kolikor bolj je Švedska hrepnela po nadvladi nad Norveško, toliko bolj se je ta upirala, toliko bolj se je potegovala za popolno emancipacijo od Švedske. Kralj je vedno podpiral švedske težnje in to je prouzročilo, da so Norvežani naposled začeli tudi prikrit boj zoper dinastijo. Ta boj traja že nekaj let, ostril se je od dne do dne in prouzročil naposled, da je prestolonaslednik zagrozil z oboroženo intervencijo. To je Norvežane do skrajnosti razdražilo. Parlament je predvčerajšnjim sklenil, da je plačevanje prestolonaslednikove apanaže takoj ustaviti, in sicer dotlej, dokler prestolonaslednik slovesno ne izjavi, da ni grozil z oboroženo intervencijo, česar prestolonaslednik ne more storiti. Da ta sklep ne ostane brez posledic, je naravno.

Dopisi.

Iz Celja, 1. aprila. [Izv. dop.] Povodom letošnjega občnega zbora Celjske moške podružnice sv. Cirila in Metoda izrekla se je vsestransko zares opravičena želja, naj bi se ustanovila v Celji tudi ženska podružnica te prekornatne in velevažne družbe, koja smo v Celji že davno pogrešali, dočim imajo celo trgi in vasi Ciril-Metodove podružnice. V to svrho volil se je odsek šestih gospodov udov moške podružnice, ki so prevzeli častno in ne lahko nalogo, da naprosi vsak v svojem krogu narodne gospe in gospodične, da pristopijo podružnici in njih poziv ni bil brezuspešen. Na podlagi potrjenih pravil sklical se je na dan 29 m. m. zvečer v dvorani Celjske čitalnice osnovalni občni zbor, kojega se je udeležilo poleg lepega števila narodnih gospá in gospodičin iz vseh slojev tudi precej gospodov. Vendar smo pogrešali mej navzočimi damami žal mnogo Celjskih narodajakinj ter izrekamo željo, da vse brez izjeme pristopijo ustanovljeni podružnici slovanskih blagovestnikov sv. bratov Cirila in Metoda. Predsednik moške podružnice in osnovalnemu odboru gospod dr. Ivan Dečko narisal je navzočim v kratkih, jedrnatih besedah in s poznato odločnostjo pomen Ciril-Metodovih podružnic, na kar je gosp. Dragotin Hribar razložil pomen bodoče podružnice osobito za Celje.

V odbor bile so voljene z vzklikom naslednje gospe: Sernec, predsednica, Vrečko, namestnica, Zavadlal, tajnica, Jošt, namestnica, Glaser, blagajnica in gospodična Kuković namestnica. Udov pa se je vpisalo že sedaj okoli 30. Takoj po volitvi nabrala so je lepa svota, deloma kot udnina, deloma kot darila navzočih dam in gospodov. Z veseljem beležimo to vest, da so se i Celjske narodnjakinje združile v podružnico ter s tem pokazale, da nočejo zaostati za drugimi, da tudi one ljubijo narod svoj, da se zanimajo za njega procvitanje ter da hočejo v njega prospeh podpirati i gmotno prekornatno Ciril-Metodovo družbo. Da bodo to tudi dejansko izvrševale, za to nam jamči izbran odbor in uverjeni smo, da ne bodo štedile odbornice ni truda ni gmotnih žrtv ter da bodo marljivo delale zlasti na to, da pridobe v kratkem vse Celjske Slovenke kot ude k podružnici. Gospej blagajnici želimo še posebno mnogo uspeha pri nabiranju darov in drugih prispevkov in se nadajamo, da bomo o priliki letošnje glavne skupščine Ciril-Metodove družbe zamogli o Celjski ženski podružnici reči, da se je dvignila mej prve. To nam bo Celjskim Slovencem ponos! Želeč ustanovljeni ženski podružnici sv. Cirila in Metoda v Celji obilo sreče ter krepek razvoj kličemo zavedaim, neustranim in požrtvovalnim Slovenkam Celjskim: Živile!

Iz Ormoža, 30. marca. [Izv. dop.] (Naša čitalnica.) Kadar pišemo o narodnih veseljih, imamo v mislih one veselice, katerih namen je, probujati narod. Naše čitalnične veselice so postale v zadnjih letih ponekod preveč elegantne in so se morebiti ravno zategadelj deloma odtujile ljudstvu. Naš kmet pride morebiti tedaj v čitalnico, če ni vstopnine in če je kaka tombola, a še takrat že ne ve, v kateri kot bi se stisnil ter gleda, da pride prej ko prej „gospodi“ izpred oči. To je resnica in slepili bi same sebe, če bi si to prikrivali s tvari na škodo. Pri naši zadnji čitalnični veselici dne 1. aprila 1894 videli smo pač mnogo elegantnega občinstva, ali kmete bi lahko seštel na prstih jedne roke. Tega pa vendar ne smemo zapisati na rovaš programu, koji je bil izvrstno sestavljen, nego navedenim okolnostim. Naš pevski zbor, to moramo reči, je dober, skoraj prav dober, sosebno dober pa je mešani zbor. — Pri pesmi „Oblaček“ od Kocijančiča zamogli smo občudovati krasen bariton g. nadučitelja Schneider-ja, ki je iz prijaznosti sodeloval, pri Schneider-jevi pesmi „Pomlad zopet zemljo krije“ pa bariton g. Šabca, ki je solo partijo v resnici izbornu pel. „Naš čolníc otmimo“ od Gregorčiča je pesem, ki se je v naših čitalnicah že sto in stokrat deklamirala. Slišal sem jo mnogokrat, a še jo vedno rad slišim, če se tako izvrstno prednaša, kakor jo je prednašal gosp. Freuensfeld. Veseloigra „Klobuk“ se je predstavljala na občno zadovoljnost. — Zvani vrli narodnjakinji M. in A. S. sta predstavljali prva Štefanijo a druga Henrieto v dotični igri na hvalevreden način, in vsi smo tega mnenja, da Ormoška čitalnica ni imela boljših igralk kakor sta ti dve gospodičini. Hvala jima na požrtvovalnosti! Mej možkimi osebami se je posebno izkazal gosp. Franc Krajnc kot urar ter provzročil mnogo smeha. Hvaležno občinstvo ga je na koncu igre večkrat izzvalo. — Ostale osebe so zadostovale. — H koncu še jedno resno besedo. Ali je komité te veselice mogel z mirno vestjo dopustiti vstop nekaterim osebam, koje so očitni naši nasprotniki? Če že taki ljudje sami ne čutijo, da niso dobro došli, če se uislujejo v družbo, kjer jih nihče ne mara, naj se jim pa vrata pokažejo. Iztrebimo najprej plevel izmeij nas, drugače ostanejo naše težnje brezuspešne. Vsem Ljutomerčanom, koji so nas obiskali v tako velikem številu kličemo: Hvala in na svidenje! r.

Domače stvari.

— (Biskup Strossmayer čitalnici Metliški.) Metliška čitalnica je čestitala škofu Strossmayeru za god in dobila ta-le odgovor: Slavnoj čitaonici Metliškoj na liepoj njenoj čestitci o minulom momo imendanu izjavljujem ovijem najtopliju moju zahvalnost. Bog dragi blagoslovio slavnu čitaonico a sve vriedne njene članove sa svakim dobrim obilno nadario! Preporučujući se i nadalje ljubavi i molitvi slavne čitaonice ostajem joj sa štovanjem U Djakovu 29. III. 1894. — Strossmayer biskup.

— (Odlikovanje.) Drž. poslancu in vladnemu svetniku v p. g. Antonu pl. Globočniku, je bila te dni vročena velika zlata svetinja za znanost in umetnost, katero mu je bil cesar pred kratkim podelil.

— (Koncert opernega pevca J. C. Trtnika.) Strogo umetniškega in strokovnjakega stališča sodeč sam je konstatovati, da je dosegel g. Trtnik v včeršnjem koncertu prav lep umetniški uspeh. Kot nemško šolan pevec in nemški operni pevec položil je se ve da težišče svojega koncerta tako rekoč poglavitno v operne točke Wagnerjeve in jedno Leoncavallo-vo, s katerimi je imel tudi najbolj priliko odlikovati se in pokazati svo moč svojega obsežnega glasu in svojo pevsko izobrazbenost. Pridejal je tem točkam več slovenskih in nemških pesmij, izmed katerih je po našem mnenju najbolj izrazito prednašal Vilharjevo „Mrtvo ljubav“ in Gerbičovo „Sklepala roke si“, v kateri poslednji je prav srečno uporabljal svoj mezza voce. Strast in dramatični temperament pa sta najbolj prišla do veljave v arijah iz oper „Pagliacci“ in „Lohengrin“, kateri bi bili seveda prišli še bolj do popolne veljave, da pevec ni bil omejen na koncertno dvorano. Gledališče je bilo v ložah prav dobro sicer pa srednje dobro obiskano in je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost z opetovanim živahnim aplavzom.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslala: Vesela družba v Kamniku 4 krone. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) pozivlja tem potom vse slovenske kolesarje v Ljubljani in izven Ljubljane, kateri doslej še ne pripadajo nikakemu klubu, da blagovolijo oglasiti pri odboru pismeno ali ustmeno svoj naslov, kajti stavili smo si kot nalogo, da se poskusimo organizirati ter skupno delovati za procvit in uspevanje našega športa. Le malo časa je še do tja, ko bomo pomorno nastopali na z lastnimi pripomočki zidanem dirkališču, ki bode Ljubljano ustvarilo kot središče kolesarstva, unanjim kolesarjem pa bode dalo gotovo povod, združiti se večkrat z nami ter se uvrstiti pri dirkah med naše dirkače. Prepričani smo, da se bode vsak zaveden slovenski kolesar z veseljem odzval našemu pozivu, kajti znano je, da nas ravno na tem polju še močno tlačijo tuja sila, katere se zamoremo le združeno otresti. — Zdravo! Klub slov. biciklistov „Ljubljana“.

— (Slabo znamenje.) Kogarkoli je te dni pripeljal pot na Dunajsko cesto, vsak je ostrmel, videvši zidarje, ki se trudijo, pobeliti častitljivo-umazane zidove vojaškega oskrbovališča. Erarična poslopja, tako govore ljudje, se belijo navadno le vsakih deset ali petnajst let, če pa se vojaški upravi vidi zdaj potrebno, da preskrbi trdnjavi podobnemu oskrbovališču prijaznejšo unanost, tako je to dokaz, da se to grdo in mesto kazeče poslopje vsaj v bližnji prihodnosti še ne bo podrla. Čemu se je potem lani cenilo, tega seveda ne ugane nihče, kar pa se sklepa iz tega, da se rečeno poslopje beli, je po našem mnenju — žal — opravičeno.

— (Promenadni koncerti) vojaške godbe v glasbenem paviljonu v „Zvezdi“ bodo, ako bode vreme ugodno, vsako nedeljo (dne 8, 15, 22. in 29. t. m.) ob 1/2. uri dopoldne, kakor nam naznanja tukajšnje mestno vojno poveljništvo.

— (Poboj na Tržaški cesti.) Kakor se nam poroča, težko ranjeni vojak, ki je v vojni bolnici, ni še umrl in utegne morda še celo okrevati, akopram so rane na glavi opasne.

— (Nakupovanje vojaških konj.) Kakor poroča uradni list, se odslej na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem pri premiranju konj ne bodo več vršila ročna kupovanja remont.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda na Turjaku) priredi dne 8. aprila ob 1/4. uri popoldne v gostilni g. Kožarja po domače Prajerja na Turjaku občni zbor, kateremu sledi prosta zabava. Iz prijaznosti sodeluje pevski kvartet Ljubljanski.

— (Čitalnica v Starem Trgu pri Ložu) priredi dne 8. aprila ob 1/8. uri zvečer v prosturih g. Tomca veselico s sledečim vzporedom: 1.) Hajdrih: Mladini, moški zbor. 2.) Nedved: Na tujih tleh, ženski samospev. 3.) Gregorčič: Jeftejeva prisega, deklamacija. 4.) P. H. Sattner: Nazaj v planinski raj, mešan zbor. 5.) Igra na citre. 6.) Nedved: Kranjska dežela, moški samospev. 7.) Nedved: V ljubem si ostala kraji, četverspev. 8.) Nedved: Mili kraj, moški zbor. Prosta zabava. Vstopnina: za ude prosta, za neude 30 kr., z družino 50 kr.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto 7. aprila t. l. svoj sedmi večer v tej sezoni

v dvorani restavracije „Zum alten Schottenthor“ I. Schottengasse 7. Berilo bode imel gospod Fran Svetič: „O realizmu na odru.“ Začetek ob osmih zvečer.

— (Smrt čudaka.) V Gorici je umrl te dni upokojeni profesor J. Zaccourek v starosti 78 let. Prišel je pred nekaterimi leti s Češkega in si kupil malo hišico, v kateri je živel čisto sam zase v jedini sobi ter ni pustil nikogar do sebe. Neka kmetica iz okolice nosila mu je potrebni živež, katerega si je Zaccourek kuhal sam. Sem ter tja šel je na sprehod. Nosil se je jako revno. Ker necega jutra kmetici ni odprl, pozvala je ta ljudi in se je soba siloma odprla. Našli so starega čudaka mrtvega v postelji, v sobi pa polno sesnaga. Pohištva ni bilo skoro nič, denarja pa se je našlo 200 gld. v gotovini, poleg tega pa hranilnična knjiga Ljubljanske hranilnice za 27 000 gld. Ker iz Češkega došli mož sestre pokojnega trdi, da je umrl nosil oporoko na životu v torbici, bode se truplo morda izkopalo.

— (Ubegli defraudant Contento) je zdaj na otoku Krfu v zaporu in se vrše obravnavo, da ga grška policija izroči avstrijskim sodiščem. Težava je v tem, ker mej Avstrijo in Grško ni pogodbe za izročevanje zločincev. Od poneverjenega denarja je Contento izročil v Genovi svoji ženi 25 000 gld., katera pa ni vedela, da je denar poneverjen. Ta vsota se bode torej rešila.

— (Hrvatske novice.) Novoimenovani Zagrebški nadškof dr. Juraj Posilović odide tekom tega meseca na Dunaj, da položi prisego, intronizacija pa se bode bržkone vršila bodoči mesec. Po predlogu „Sokola“ nameravajo vsa Zagrebška društva prirediti novemu nadškofu sijajno bakljado, ko zasede svojo stolico. V ime Zagrebškega kapitela odpeljala sta se v Senj dva kanonika, da čestitata nadškofu na imenovanju. — K imendanu došlo je mecenu jugoslovanskemu Strossmayru toliko čestitk, da „Obzor“ še vedno prijavlja odgovore, s katerimi se je zahvalil visoki godovnik svojim čestiteljem. — Operna stagiona v Zagrebu se je pričela v nedeljo z „Aido“. Druga opera je „Carmen“. Dalo se bode 36 predstav. Prva predstava je prav dobro uspela. — Hrvatski rodoljubi v Fužinah nameravajo kupiti hišo, v kateri se je rodil pokojni dr. Rački. Ustanovila bi se v njej čitalnica in dom za bolne akademike, ki bi dohajali v Fužine. — Vsem članom Zagrebškega narodnega gledališča odpovedane so bile pogodbe tako, da potečejo koncem meseca maja. Nove pogodbe sklepal bode novi intendant dr. Ščepan pl. Miletič. — V Zagrebu se tudi letos gradi mnogo novih hiš, tako da se vedno bolj lepša in razvija hrvatska prestolnica. Na Vinogradski cesti se gradi nova bolnica milosrdnih sester, ki bode urejena po najnovejših uzorcih.

— (Na poti zbolel prelat.) Zagrebški kanonik Budicki, ki je odpotoval s kanonikom Šuapom v Senj, da pozdravita imenom Zagrebškega kapitela novoimenovanega nadškofa dr. J. Posilovića, zbolel je nenadoma v Reki. Zadel ga je na ulici kap in so ga morali prevesti v bolnico. Star je 69 let.

— (Ponarejeni petdesetaki.) V Križevcih na Hrvatskem se je konstatovalo, da že tudi tam krožijo ponarejeni petdesetaki, katerih je bilo mnogo izdanih na Ogerskem, posebno v Pečuhu. Treba torej opreznosti, ker je poslednji čas mnogo tacihi ponarejenih petdesetakov prišlo na raznih krajih v promet.

— (Velik požar) je nastal v Reki na skladišču lesovja firme Curró. Ker ognjegasci niso mogli zmagati ognja, pozvali so se tudi vojaki na pomoč in pa brizgalnice mornarske akademije. Škoda je baje ogromna, vender je trdka zavarovana.

— (Razpisane službe.) V Krškem šolekem okraji so izpraznjena nastopna učiteljska mesta: 1. Na trirazrednici v Veliki dolini drugo učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld; 2. Na dvorazrednici v Trebelnem drugo učiteljsko mesto z isto plačo; 3. Na jednorazrednici v Branskem Kalu mesto učitelja in vodje s plačo 450 gl., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti do dne 1. maja pri okr. šolskem svetu v Krškem.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Slovanske novosti.) V foyerju češkega narodnega gledališča v Pragi se je postavila minolo soboto na slovesen način soha Smetane. Udeležili so se zastopniki oblastev in prvih korporacij. Slavnostni govor je imel prof. Hostinsky. Potem je izročil predsednik gledališkega konsorcija dr. Ružička soho, ki je umotvor vodje Malsbeka intendantu dr. J. Fabeku, kot zastopniku dež. odbora. Po slavnosti je bila slovesna predstava, pri kateri se je pela 259krat „Prodana nevesta“. — Priljubljeni komik češkega narodnega gledališča v Pragi gosp. J. Mošna praznoval je te dni svojo tridesetletnico. Od vseh krajev so mu prihajale čestitke in dokazi velike simpatije. Po slavnostni predstavi v gledališču je bila prijateljska zabava v „Měst'anski Besedi“, kjer so se slavile zasluge igralskega veterana, a vedno mladega umetnika. — Stanje zdravja ministra Giersa je še vedno opasno, ker postaje telesna slabost vedno večja. — Poroka stareje carjeve hčere, velike kneginje Ksenije z velikim knezom Aleksandrom Mihajlovičem je določena za mesec junij.

* (Ženski zdravniki na kongresu v Rimu.) Število ženskih zdravnikov, ki se udeležijo kongresa v Rimu, je primerno veliko. Izmed oglašanih 2560 zdravnikov iz Italije je 158 žensk, mej 3269 zdravnikov iz inozemstva pa celo 810 ženskih medicincev.

* (Nemiri v Siciliji.) Na Sicilskem otoku vzlic delovanju vojnih sodišč in veliki množini vojakov ni še mir. Jedno minulih noči napadli so briganti pod vodstvom načelnika Mavrine vojaško patrolo 40 mož, katero je vodil poročnik. Ušel se je pravcati boj in so šele po dve uri trajajočem krvavem boju se umaknili briganti, katerih je bilo kakih 60. Svoje ranjene vlekli so saboj. Od vojakov so bili 3 mrtvi in 7 težko ranjenih.

* (Zakaj je v morji toliko vode?) Ruska narodna povest pripoveduje, da je Tatar prišel prvokrat do morja in je hotel napojiti konja z morskjo vodo. A konj ni hotel piti. Tatar pokusi vodo in ko je čutil, da je slana, vzkliknil je: „Aha, zdaj že vem, zakaj je v morji toliko vode! Zato, ker je nikdo ne pije!“

Književnost.

— Škrtac Napisao H. Conscience, preveo J. Zorič. U Zagrebu. Knjižara Dioničke tiskare. 1893. Str. 136. Cena 60 kr. Conscience je ustanovitelj nove vlamске literature in si je zlasti kot pisatelj novel iz vlamскеga narodnega življenja pridobil svetovno slavo. Ta roman je eden najboljših njegovih spisov in preložen že skoro na vse evropske jezike. Zoričev prevod se bere jako gladko.

— „Vatrogasac“ ima v št. 7. to-le vsebino: Poziv; — Slovenskomu vatrogascu; — Vatrogasna zastava; — Požarne brambe in zavarovalna društva; — Vatrogastvo u Americi; — Največa štrcaljka na svietu; — Iskrice; — Franjo Reselj; — Službeni red in vadbeni predpisi za kranjska zavezna gasilna društva; — Snemalna brizgalnica na valjkih; — Iz vatrogasnih društava; — Naši dopisi; — Svaštice.

Brzjavke.

Dunaj 5. aprila. Na izrecno željo vlade, zboroval bode davčni odsek tudi za časa budgetne debate ter se koncem zasedanja proglasil permanentnim, da dožene razprave vsaj do jeseni.

Dunaj 5. aprila. Tiskovni odsek volil je namesto dr. Jaquesa posl. Rutowskega poročevalcem. Odsek je vprašal vladnega zastopnika, kako stališče zavzema vlada glede premembe tiskovnega zakona in ker je vladni zastopnik izjavil, da tega ne ve, sklenil je odsek vprašati vlado, če hoče svoje stališče pojasniti ali izdelati kako posebno predlogo. Kadar dobi odsek odgovor na ti dve vprašanji, se bode posvetoval o nadaljnjih korakih.

Lvov 5. aprila. Kosciuszkega slavnost se je zvršila v najlepšem redu.

Beligrad 5. aprila. Simić pojde kot poslanik v Peterburg, Mijatović pa na Dunaj. Vlada je razveljavila svoječasno naredbo o carini na avstrijske obrtne izdelke.

Benetke 5. aprila. Nemški cesar pride v soboto po 10. uri zvečer sem, kralj Umberto, kraljica in Crispi pa pridejo nekaj ur prej.

Rim 5. aprila. V trdnjavi Monte della Guardia pri Bolonji ukradli so neznani zlikovci 275 po sedem kilogramov težkih bomb. Sodi se, da se je to zgodilo v porazumljenji z vojniki.

London 5. aprila. Poslanska zbornica je vzprejela predlog Dalzielov, naj se za Škotsko ustanovi posebna legislatura.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 80 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Zahvala.

Podpisani diletanti izražajo tem potom vsem cenje
nim gostom iz Celja, Žalca, Griž, Sv. Petra, Polzela, Ve-
lenja, Braslova, Vranskega in drugih krajev za mnogobrojni
obisk gledališke predstave dne 1. aprila, posebno pa go-
spodoma dru. Iv. Dečku in Petru Majdiču za veliko-
dušni dar najiskrenejšo zahvalo.

Zajedno pa se zahvaljujejo tudi onim, ki sicer osebno
niso mogli prisostvovati predstavi, pa so s poslanimi da-
rovi pripomogli dokaj k dobremu gmotnemu uspehu!

Sv. Pavel v Savinjski dolini, dné 2. aprila 1894.

Št. Pavelski diletanti.

Tujci:

4. aprila.

Pri **Slonu**: Kurz, Mayr, Soukup, Lehm, Hahn,
Heukel, Grebner, Schwab z Dunaja. — Stern iz Budim-
pešte. — Tomme iz Gorice. — Seidl iz Trsta. — Petrovič
iz Trate.

Pri **Malič**: Ferner iz Prage. — Hanak, Schnee-
weiss, Ornstein, Schaber, Hirsch, Süß, Halm, Clerck, Hilf-
reich, Löwy, Krab, Schuldes z Dunaja. — Neumann, Mau-
rer, Czumpelick iz Grada. — Stern, Kohn iz Budimpešte.
— Opovec iz Celja. — Oswald iz Kočevja. — Spindler,
Marolt iz Ljubljane.

Pri **bavarskem dvoru**: Car, König iz Grada. —
Vatovec iz Istrije. — Brenner iz Kočevja. — Zum r iz
Novega Mesta.

Umrli so v Ljubljani:

4. aprila: Jožefa Polegega, mestna uboga, 86 let, Kar-
lovska cesta št. 7.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. aprila	7. jutraj	736.4 mm.	16° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	17° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	737.8 mm.	10.1° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 10.1°, za 1.8 nad normalom.

Dunajska borza

dné 5 aprila t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gl. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	35	„
Avstrijska zlata renta	119	20	„
Avstrijska krona renta 4%	98	15	„
Ogerska zlata renta 4%	118	10	„
Ogerska krona renta 4%	95	20	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1018	—	„
Kreditne delnice	358	25	„
London vista	124	80	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	20	„
20 mark	12	24	„
20 frankov	9	92	„
Italijanski bankovci	43	55	„
C. kr. cekini	5	87	„

Dne 4. aprila t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	147	gl. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	196	50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	127	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75	„
Kreditne srečke po 100 gl.	198	25	„
Ljubljanske srečke	23	25	„
Rudolfove srečke po 10 gl.	—	—	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	155	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	289	—	„
Papirnati rubelj	1	34 1/2	„

Poštna odpraviteljica

slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožna, v poštne in brzojavne
poslovanji dobro izurjena, z dobrimi spricvali o svojem službovanji, **vzprejme se**
trajno ali naj za 6 mesecev pri velikem poštne uradu. — Cenjene po-
nudbe in prošnje naj se blagovoliijo poslati pod naslovom: „C. kr. poštni in brzo-
javni urad 24“ na upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (376)

Za gasilna društva!

Ravnokar je izšla za gasilna društva neizogibno potrebna knjiga:

A. C. Achtschin-ov

Službeni red in vadbni predpisi za gasilna društva kranjske zaveze.

Cena tej knjigi znaša za člane gasilnih društev kranjske zaveze
1 krono, za nečlane pa 2 kroni; po pošti 20 vinarjev več.

Naročbe vzprejema podpisane, kateri ima v zalogi tudi sledeče
tiskovine za gasilna društva in sicer vse vezane, namreč:

Službeni zapisnik	1	gl. 55	kr.
Sejni zapisnik	1	„ 40	„
Blagajnična knjiga	1	„ 80	„
Osnovnik	1	„ 55	„

MAT. GERBER

(Josip C. Gerber)

(374—1)

založna trgovina s papirjem in knjigoveznica v Ljubljani.

Omare za led

se po primerni ceni dobé (346—2)

v Hafnerjevi pivarni.

Na prodaj je

stroj za pletenje nogovic

jako dobro ohranjen in še več drugih stvari. Reflektantje
naj se obrnejo do gospe **Antonije Kokalj** v
Kropi št. 96. (273—1)

Krompir

„onejdove“, lep za seme, ima na prodaj po
2 gl. 100 kl. (377—1)

Tomo Tollazzi v Dolenjem Logatci.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v speceriji in manufakturji, večš slovensčine
in nemščine, **želi stopiti v jednako službo v Ljub-**
ljani. — Ponudbe vzprejema upravnštvo „Slovenskega
Naroda“. (375—1)

Zahvala in priporočilo.

Slavnemu občinstvu uljudno nazna-
njam, da mi je visoka c. kr. deželna
vlada v Ljubljani z razpisom z dné
27. svečana 1894, št. 2767, **podelila**
koncesijo za (281—6)

otvoritev zavoda za posredovanje služeb in službinskega osobja vsake vrste

za Ljubljano in drugod.

Zahvaljujé se p. n. naročnikom za
doslej mi v posredovanji pri zasebnih
opravih izkazano zaupanje, prosim, da
se mi isto ohrani tudi v prihodnje, po-
sebnó v novem poslovanji, ter zagotov-
jam, da bodem oskrboval spoštovane
naročnike le s solidnim in najbolje pri-
poročenim osebjem vsake vrste.

A. Kališ

zavod za posredovanje pri zasebnih opra-
vilih, službah in službinskem osebj
v Ljubljani, Preširnov trg št. 3.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Bu-
dejevica, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Cellovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Gurib,
Genavo, Pariz, Lino, Ischl, Budejevica, Pilsen, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Dra-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Planja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zell
na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiša.
Ob 12. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Planja, Budejevica, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. s jutraj v Kočevje.
Ob 6. uri 00 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 10 min. zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 3. uri 10 min. s jutraj iz Kočevja.
Ob 1. uri 01 min. popoldne „ „
Ob 3. uri 46 min. zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. s jutraj v Kamnik.
Ob 3. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. s jutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 6. uri 20 min. zvečer „ „ (4—75)

Direktne naročbe elegantnega

Liberškega suknenege blaga

za cele obleke po nizki ceni. Čisto volneni cheviot
in gredšane tkanine (Kammgarne). Cela obleka za go-
spode gl. 6.70. Vzorci se pošiljajo, če se nam pošlje
znanka za 5 kr. **Fran Rehwald sinovi**, zaloga sukné-
nega blaga v **Liberči** (Raichenberg), Češko. (369—1)

Otročji vozički

trajno in jako solidno izdelani po smešno nizki cen
gl. 5.50 komad in više priporoča

Fr. Stampfel (357—4)

Ljubljana, Kongresni trg (Tonhalle)
(Kočevska domača obrt).

Po nedosežno nizki ceni
se dobé

jako lepi

in dobri rouleauxi (za-
stirala za okna) v slo-
večem etablissementu
pošitva Iv. Baar-a na-
slednika, Dunaj, IX.,
Währingerstrasse 26.
Mnogoštevilna priznanja. (253—14)

Cedre (citronat), Arancine

sukatirane in kandirane

priporoča po najnižji ceni (278—10)

JOSIPINA ŠUMI v Ljubljani.

Nalaganje glavnice.

4% založnice gališkega društva za kredit na zemljišča, ustanovlj. l. 1842.
Pupilarna varnost

Fatiranje izključeno

Sposobno za kavcijo, tudi kot vojaška ženitna
kavolja.

Vknjižene v prvi stopnji in zgolj do polovice vrednosti, brez izjeme na
posestvih, ki se v deželni deski nahajajo. Izključena mestna
poslopja in kmetijska zemljišča.

Hipotekarna vrednost: na vsakih 100 gl. založnic pride hi-
potekarnega pokritja gl. 253 33.

Varnost prvega reda, zaradi jamstva zemljeknjižnih posestev do prve po-
lovice svoje vrednosti, zaradi jamstva društva za kredit na zem-
ljišča z vsemi svojimi aktivi in rezervnimi fondii, razven tega
kakor pri avstro-ogerski banki vsled pravice politične izvršbe.

Te založnice (založna pisma) se dobivajo po vsakokratnem dnevnem
kurzu pri

J. C. MAYER—j u

menjalnica, v Ljubljani.

(328—5)